

РЕШЕНИЕ

№ 4607

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав,** в публично заседание на 21.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **8045** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.76б от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на САФАА АМУГИИР ИМАД ЛНЧ 7001414621 от Сирия, АТАЛЛАХ АЛРАДАУИ ЯСИН малолетен чрез своята майка и законна представителка Сафаа Имад, като и от ХАНИ АЛРАДАУИ ЯСИН малолетен чрез своята майка и законна представителка Сафаа Имад срещу Решение №6Х от 19.07.2024г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което не е била допусната до последващо разглеждане молбата им вх.№ЦУ-15-227 от 02.07.2024г. за закрила.

По изложените в жалбата доводи –се моли решението като неправилно да бъде отменено. Твърди се, че издадения административен акт е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административно-производствените правила при издаването му. Визира се, че е допуснато нарушение на чл.6а от ЗУБ вкл. има несъобразяване с Конвенцията за правата на детето. Прави се довода,

че не е преценен най-добрия интерес на децата, тъй като няма мотиви относно тях. С оглед изложеното се моли – да се отмени оспорения акт и преписката да се върне за ново разглеждане за съобразяване на този интерес. От друга страна – се подчертава, че молбата за закрила е основателно, тъй като е налице страх от преследване по смисъла на чл.8 от ЗУБ за семейството, които са шиити, както и квартала, където семейството е живеело е станал военна база. Допълва се, че са налице и предпоставките по чл.9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, доколкото има реална опасност от тежки посегателства, ако се завърнат. Подчертава се, че оспорващата е била подведена да потърси другаде убежище, поради което е оттеглила молбата си, но понастоящем, ако се завърне в страната си по произход с децата - е в опасност. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адвокат Филипова, която моли оспорения акт да се отмени и преписката да се върне за ново разглеждане.

Жалбоподателката лично чрез преводача заявява, че се чувства сигурна в България и желае тук да остане с децата си.

Ответната страна чрез юрк.Петкова – оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли. Подчертава, че жалбоподателката е имала предоставен хуманитарен статут, но сама се е отказала, а най-добрия интерес на децата е родителят да се грижи за тях, като избере и къде да живеят.

Представителят на ДСП към Агенция „Закрила на детето“ изразява становище в нарочен доклад, че по данни на молителите от 2021г. семейството е в РБ, чувстват се добре и децата са се адаптирали като бързо се сприятеляват при контакт с местните. Не посещават училище и нямат личен лекар, защото нямат документи. Бащата е бил в Холандия, както и семейството за кратко, надявайки се там да получат закрила, поради което е оттеглена молбата за закрила тук.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 08.08.2024г. е в срок, от лица с правен интерес, по отношение на подлежащ на съдебен контрол акт, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

По същество се съобрази следното:

Производството пред ответника е образувано по молба за предоставяне на статут вх.№ЦУ-15-227 от 02.07.2024г., която е последваща. Първата молба за закрила е от 04.04.2022г. от Сафаа

Алмугиир, родена на 01.04.1991г. в Сирия, гражданка на Сирия, арабка по народност, вероизповедание – мюсюлманка шиит, омъжена с ЛНЧ 7001414621. С молбата е поискана и закрила на Аталлах Алрадауи от мъжки пол, роден на 01.06.2013г.в Сирия и на Хани Алрадауи също от мъжки пол, роден на 15.12.2016г. в Сирия. По тази молба с решение №7416 от 22.06.2022г. Зам.председателят на ДАБ е предоставил хуманитарен статут на майката и двете ѝ деца. С молба вх.№ЦУ-15-11 от 11.01.2024г. Сафаа Алмудагиир Имад е заявила, че не желае да се ползва от закрилата, както тя –така и децата ѝ, поради което с решение №1392 от 22.01.2024г. на Председателя на ДАБ е прекратен предоставения хуманитарен статут.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

На първо място с оглед представената заповед ОРД-05-281 от 13.04.22г. на л.13, с което Председателят на ДАБ е определил Валентина Димитрова за интервюиращ орган, се прави извода, че се касае за валидно решение, съответно постановено от орган, който е компетентен и надлежно упълномощен.

Съдът не споделя възражението за допуснати съществени процесуални нарушения касателно липсата на представител на ДСП. Безспорно в производството не е уведомен представител на ДСП, но такъв е предоставил доклад в съдебното производство. Видно от чл.15, ал.6 от Закона за закрила на детето, в производството трябва да има представител, който да даде становище, а при невъзможност за присъствие –да представи доклад. Становището и доклада, съдът не намира, че могат да бъдат формални. Трябва да има някаква своеобразна преценка къде на децата им е по-добре. Не представлява такава преценка извода, че на децата им е най-добре с родителите. Становище означава анализ на фактите. В действителност по въпроса дали да се предостави или не статут –отношение имат само органите на ответника, но видно от доклада, същият е безполезен. В първата си част се състои в преразказ от споделеното от семейството, а втората част е препратено под формата за най-добрия интерес на детето към правомощията на ответника. Посочи се по -горе, че конкретните факти са, че децата не ходят на училище /10години и 13 години/, не учат, имат контакти с други деца "по градинките", не знаят езика ни, но всичко това е от споделеното от майката. Становището на служителите от ДСП трябва да бъде и съобразно техните компетентности. Именно, поради изложеното тълкувайки закона и формата на даденото мнение -становище или доклад, то съдът намира, че същите следва да бъдат конкретни, каквито не са по принцип. По

понастоящем даваните становища по всички производства по ЗУБ било пред ответника, било пред съда, с които съставът е запознат – имат формален характер, поради което макар и да има процесуално нарушение, то не е съществено. Доклад в производството пред съда е представен и формата и съдържанието му с нищо не може да повлияе върху крайния съдебен акт, както не са могли да имат подобно въздействие и върху решението на ответника, ако бяха предоставени своевременно, поради което нарушението не е съществено.

Съдът намира, че в производството е допуснато друго процесуално нарушение, което е съществено. В действителност майката не е визирала нито нови обстоятелства по отношение на нея и децата ѝ, нито по отношение страната по произход, но такива понастоящем са настъпили. Ответникът е съобразил справка от 30.08.2024г. на л.140, но обстановката в страната по произход е променена. Видно от новата справка от 14.01.2025г. на 08.12.2025г. президентът Башар Асад е принуден да напусне страна от бунтовници от определена ислямска групировка. От друга страна на състава е известно, че ВКБООН от м.12.2024г. има становище за мораториум върху молбите за закрила и препоръчва на страните да избягват отхвърлянето им, докато не няма достоверни източници за реалната обстановка в страната по произход и съответно зачитането на правата на търсещите закрила. Изложеното е важно дори при отхвърляне на последваща молба, да се прецени дали няма да бъде засегнат принципа за забрана връщане по чл.4, ал.3 от ЗУБ т.е. ако съответно има данни, че ще бъде застрашен живота им или свободата по причина на раса, религия, националност и т.н. или ще бъде изложен живота им на опасност от изтезания. В решението този въпрос не е бил разгледан, като само е констатирано, че има отказ от закрила и няма нови обстоятелства.

Във връзка с отказа от закрила, не е спорно, което е маркирано и от ответника, че на малолетните деца е предоставен хуманитарен статут и от него чрез майката има отказ с решение №1392 от 22.01.2024г. на Председателя на ДАБ. Това решение е представено по преписката на л.45 като същото е по чл.79 от ЗУБ- по молба на кандидата. Конкретно молбата е от майката лично и от 2-те ѝ малолетни деца, подадена чрез адвокат. Няма данни в това производство за становище от ДСП, а се касае за отказ от съвкупност от права по чл.31 ал.1 от ЗУБ /права като на българските граждани с изкл. по ал.2/, породени за децата по силата на предоставения им хуманитарен статут. **Поставя се и въпроса допустим ли отказ от правата на децата и то по**

субективната преценка само на единия родител, като впоследствие е видно, че не е депозирал този отказ обмислено и категорично, както е заявила майката пред състава по същество по настоящето дело. Известно е, че напр. по СК е недопустим отказ от наследство от името на децата – в който смисъл е и ТР 1/21г. на ОС на ВКС. За други действия от името на децата –има специален режим. В ЗУБ няма нищо специално, но това не игнорира въпроса –**може ли майката да се откаже от статута на децата по чл.79 от ЗУБ** и дали има правно действие подобен отказ.

От друга страна -видно от оспореното решение по същество ответникът след като е маркирал, че няма нови обстоятелства в последващата молба – е отделил втория абзац на преценка кой е най-добрия интерес на децата. В тази връзка е маркирано, че съгласно Конвенцията на ООН за правата на детето – най-добрият интерес на детето е грижа на неговите родители. Посочено е, че съгласно чл.6а от ЗУБ при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрия интерес на детето. Маркирано е само, че е има писмо до ДСП. Направен е единствения извод за това, че бащата вероятно се намира в Холандия /въпреки, че няма ново интервю/ и принципа за запазване целостта на семейството изисква майката и децата да потърсят законови възможности в тази друга страна.

С оглед тези мотиви съдът констатира, че всъщност липса конкретна преценка на ответника относно сигурното връщане в страната по произход на децата, както и липсва конкретна преценка с оглед най-добрия интерес на децата. Направени са общи отбелязвания, а където конкретно се сочи определен факт, то той почива на вероятност /за местонахождението на бащата/. Следователно – молбата за закрила е разгледана формално, де факто липсват мотиви, което прави решението процесуално незаконосъобразно. Изложеното обуславя уважаване на жалбата и връщане на преписката на ответника като при новото разглеждане – трябва да се държи не формална, а реална сметка за най- добрия интерес на децата и принципа заложен в чл.6а от ЗУБ. Трябва да се прецени освен новата обстановка в страната по произход с оглед принципа по чл.4, ал.3 от ЗУБ и дали молба за отказ от статута по отношение на децата е породила правни последици, доколкото се касае за отказ от права на децата.

Следователно жалбата е основателна и трябва да се уважи като се върне преписката за произнасяне съобразно мотивите.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на жалба на САФАА АМУГИИР ИМАД ЛНЧ 7001414621 от Сирия, АТАЛЛАХ АЛРАДАУИ ЯСИН малолетен чрез своята майка и законна представителка Сафаа Имад, като и от ХАНИ АЛРАДАУИ ЯСИН малолетен чрез своята майка и законна представителка Сафаа Имад

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно Решение №6Х от 19.07.2024г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което не е била допусната до последващо разглеждане молбата им вх.№ЦУ-15-227 от 02.07.2024г. за закрила.

ВРЪЩА преписката на ответника за ново произнасяне съобразно мотивите.

Решението е окончателно. Преписи на страните.

Съдия: